

U M O W A

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką w sprawie ochrony prawnej i pomocy prawnej w sprawach podatkowych, podpisana w Warszawie dnia 23 kwietnia 1925 roku.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dn. 30-go lipca 1925 r.—Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 623).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, S T A N I S Ł A W W O J C I E C H O W S K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dwudziestego trzeciego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego piątego roku podpisana została w Warszawie pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Czeskosłowackiej umowa w sprawie ochrony prawnej i pomocy prawnej w sprawach podatkowych o następującem brzmieniu dosłownem:

U M O W A

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką w sprawie ochrony prawnej i pomocy prawnej w sprawach podatkowych.

Rzeczpospolita Polska i Rpublika Czeskosłowacka celem unormowania ochrony prawnej obywateli Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Czecho-

S M L O U V A

mezi Republikou Polskou a Republikou Československou o právní ochraně a právní pomoci ve věcech daňových.

Republika Polská a republika Československá ve snaze upravili právní ochranu příslušníků republiky Polské v republice Československé a pří-

słowackiej oraz obywateli Republiki Czechosłowackiej w Rzeczypospolitej Polskiej tudzież obowiązków władz obydwu Państw do udzielania sobie wzajemnej pomocy urzędowej i prawnej w sprawach podatkowych,

postanowiły zawrzeć co do tego umowę i zamianowały w tym celu swymi pełnomocnikami, a to:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

JUDra Karola Birgfellnera, Sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego,

Prezydent Republiki Czechosłowackiej:

JUDra Bohamila Vlasáka, upelnomocnionego Ministra i Szefa Sekcji Ministerstwa Skarbu,

którzy po wzajemnej wymianie swych pełnomocnictw, oraz po stwierdzeniu, iż są tak co do treści jak i formy odpowiednie, umówili zgodnie co następuje:

Artykuł 1.

Za podatki w myśl niniejszej umowy uważać należy daniny publiczne, o ile są pobierane w Rzeczypospolitej Polskiej i w Republice Czechosłowackiej na rzecz Państwa, tudzież dodatki lub opłaty, pobierane wraz z temi daninami na rzecz innych związków prawnopublicznych. Za podatki w rozumieniu niniejszej umowy nie uważa się jednak cel i podatków spożywczych; podatku od obrotu i od przedmiotów zbytku nie uważa się za podatek spożywczy.

I. Ochrona prawna w sprawach podatkowych.

Artykuł 2.

1. Obywatele jednego Państwa będą na obszarze drugiego Państwa traktowani w sprawach podatkowych narówni z obywatelami tegoż Państwa, a w szczególności doznawać będą równej ochrony wobec władz skarbowych, oraz innych organów administracji skarbowej, sądów zwyczajnych, tudzież sądów skarbowych i administracyjnych.

2. Osoby prawne, tudzież towarzystwa, zrzeszenia osób, instytucje, fundacje i inne majątki celowe, które nie posiadają własnej osobowości prawnej, jednak jako takie podlegają opodatkowaniu, o ile mają siedzibę na obszarze jednego Państwa i o ile istnieją zgodnie z prawem tegoż Państwa, będą na obszarze drugiego Państwa w sprawach podatkowych tak samo traktowane (ustęp 1) jak jego własni płatnicy tego samego rodzaju.

slušníků republiky Československé v republice Polské, jakož i povinnost úřadů obou států k vzájemné úřední a právní pomoci ve věcech daňových,

rozhodly se sjednati o tom smlouvu a jmenovaly za tím účelem svými zmocněnci, a to:

Prezident republiky Polské:

JUDr. Karola Birgfellera, soudce nejvyššího správního soudu,

Prezident republiky Československé:

JUDr. Bohamila Vlasáka, splnomocněného ministra a odborového přednostu ministerstva financí,

kteří, vyměňivše navzájem své plné moci, o nichž shledali, že jsou jak obsahem, tak formou správné, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Daněmi ve smyslu této smlouvy dlužno rozuměti veřejné dávky, pokud jsou vybírány na straně republiky Polské i na straně republiky Československé pro stát, a přírázky nebo příspěvky, které se mají vybíratí jednotně s těmito dávkami na účet jiných veřejnoprávních svazků. Vyňata jsou však cla a spotřební dávky; daň z obratu a daň přepychová nebudiž pokládána za spotřební dávku.

I. Právní ochrana ve věcech daňových.

Článek 2.

1. S příslušníky jednoho státu bude se nakládati daňové na území druhého státu stejně jako s příslušníky tohoto druhého státu; zejména požívají stejné právní ochrany před finančními úřady a jinými orgány finanční správy, řádnými soudy, finančními a správními soudy.

2. S právnickými osobami včetně společností a společenství osob, ústavů, nadacemi a jinakými účelovými jměními, která nemají vlastní právní osobnosti, avšak podléhají jako takové zdanění, bude se daňově nakládati, pokud mají na území jednoho z obou států své sídlo a dle jeho zákonů právně pozůstávají, na území druhého státu stejně (odst. 1.) jako s jeho vlastními poplatníky toho druhu.

II. Pomoc prawna w sprawach podatkowych.

Artykuł 3.

Obydwa Państwa zobowiązują się do udzielania sobie wzajemnej pomocy urzędowej i prawnej we wszystkich sprawach podatkowych, sprawach ucieczki kapitałów i uchylania się od podatków, a to tak przy określaniu i ustalaniu (przypisaniu) podatków oraz przy ich zabezpieczeniu, jak również w postępowaniu odwoławczym tudzież przy ściąganiu tych podatków.

Artykuł 4.

1. Z zastrzeżeniem odrębnych postanowień (art. 11 do 13), dotyczących egzekucji, uskuteczniają Władze obydwu Państw doręczanie pism i załatwianie wniosków o udzielenie pomocy urzędowej i prawnej, znosząc się z sobą bezpośrednio.

2. Do bezpośredniego przesyłania i przyjmowania wniosków o doręczenie oraz o pomoc urzędową i prawną powołane są władze skarbowe II instancji obydwu umawiających się Państw.

3. Jeżeli Władza, do której skierowano wniosek (władza wezwana), nie jest właściwą, przesyła z urzędu wniosek do właściwej władzy i zawiadamia o tem bezzwłocznie władzę, od której wniosek wyszedł (władzę wzywającą).

Artykuł 5.

Z wyjątkiem wypadku, określonego w artykule 6 ustęp 2, wnioski władz polskich będą ułożone w języku polskim, a wnioski władz czeskosłowackich w języku czeskosłowackim. We wniosku wymienić należy władzę wzywającą, imię, nazwisko i zawód (stan) zainteresowanych osób, a o ile chodzi o doręczenie, adres odbiorcy i rodzaj pisma, które ma być doręczone.

Artykuł 6.

1. O doręczenie starać się ma właściwa Władza Państwa wezwanego. Władza ta może, z wyjątkiem przypadku, określonego w ustępie 2, ograniczyć się do wydania pisma odbiorcy, o ile tenże jest skłonny pismo przyjąć.

2. Na życzenie Państwa wzywającego dokonywa się doręczenia pisma w sposób, przewidziany w ustawach Państwa wezwanego dla uskutecznienia podobnych doręczeń, jeżeli pismo jest sporządzone w języku Państwa wezwanego (artykuł 5), albo dołączono do niego przekład w tymże języku.

II. Právní pomoc ve věcech daňových.

Článek 3.

Oba státy se zavazují, že si budou vzájemně poskytovat úřední a právní pomoc ve všech věcech daňových a záležitostech úniku kapitálu a útěku před daní jak při vyšetřování a stanovení (předepsání) daní a jistot, tak také v řízení opravném a při vymáhání.

Článek 4.

1. Ve věcech daňových doručují úřady obou států písemnosti a vyřizují dožádání o úřední a právní pomoc s výhradou zvláštních ustanovení o vymáhání (čl. 11 až 13) bezprostředně.

2. K bezprostřednímu předání žádostí o doručení nebo o jinakou úřední a právní pomoc, jakož i ku jejich přijetí jsou příslušnými finanční úřady druhé stolice obou smluvních stran.

3. Je-li úřad, kterému žádost byla předána (dožádaný úřad) nepřislušným, má dožádání předati z moci úřední příslušnému úřadu a úřad, který dožádání učinil (žádající úřad) o tom ihned vyrozuměti.

Článek 5.

Dožádání jest sepsati, nehledíc k případu čl. 6., odst. 2., úřady republiky Polské v řeči polské, úřady republiky Československé v řeči československé. V dožadovacím přípisu jest uvéstí žádající úřad, jméno a povolání (stav) zúčastněných, a jedná-li se o doručení, adresu příjemcovu a druh písemnosti, jež má býti doručena.

Článek 6.

1. O doručení pečuje příslušný úřad dožádaného státu. Tento úřad může, nehledíc k případům vylíčeným v odstavci druhém, provéstí doručení pouhým předáním spisu příjemci, pokud jest tento ku přijetí spisu ochoten.

2. Na přání žádajícího státu dlužno doručiti písemaost ve formě předepsané zákonodárstvím dožádaného státu pro provádění doručování stejného druhu, pokud je sepsána v řeči dožádaného státu (čl. 5.) nebo pokud je připojen překlad v této řeči

Artykuł 7.

Jako dowód doręczenia służy bądź uwierzytelnione poświadczenie odbioru ze strony odbiorcy, zaopatrzone w datę odbioru, bądź zaświadczenie władzy Państwa wezwanego, stwierdzające dokonanie, sposób i dzień doręczenia.

Artykuł 8.

1. Władza wezwana winna uczynić zadość wnioskowi i zastosować przytem takie same środki przymusowe, jakieby według własnych przepisów należało zastosować do załatwienia podobnego wniosku swoich władz lub osób zainteresowanych.

2. Nie wolno stosować środków przymusowych, choćby w Państwie wezwanem dopuszczalnych, w przypadkach, w których Państwo wzywające na odpowiedni wniosek Państwa wezwanego nie mogłoby zastosować takiego samego środka.

3. Na żądanie władzy wzywającej należy ją zaawiadomić o czasie i miejscu czynności urzędowej, która na jej wniosek będzie przedsięwzięta. Osoby zainteresowane mają prawo ustanowić swoich zastępców lub uczestniczyć w tej czynności urzędowej, a to wedle ogólnych przepisów, obowiązujących w Państwie wezwanem.

Artykuł 9.

Za załatwienie wniosków o doręczenie i innych wniosków nie będą pobierane żadne opłaty ani policzane żadne wydatki; jednak o ile Strony nie ułożą się inaczej, postanowienie to nie odnosi się do należności, wypłaconych informatorom i biegłym, oraz do kosztów, spowodowanych współudziałem urzędnika wykonawczego w przypadku, określonym w artykule 6, ustęp 2.

Artykuł 10.

Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do pomocy prawnej w postępowaniu egzekucyjnym, o ile nie postanowiono inaczej w artykułach 11 do 13

Artykuł 11.

1. Zarządzenia (orzeczenia, uchwały, polecenia) w sprawach podatkowych, niepodlegające zaskarżeniu w toku instancji, będą na wniosek Naczelnej Władzy Skarbowej jednego Państwa, skierowane do Naczelnej Władzy Skarbowej drugiego Państwa bezpłatnie uznane i wykonane. Uznanie winno być wyraźnie orzeczone.

2. Zarządzenia, określone w ustępie 1, wykony-

Článek 7.

Doručení prokazuje se buď datovaným a ověřeným potvrzením příjemcovým o doručení neb osvědčením úřadu dožádaného státu, z něhož jsou zřejmy skutečnost, forma a čas doručení.

Článek 8.

1. Úřad, jemuž dožádání jest řízeno, je povinen jemu vyhověti a užiti při tom těchže donucovacích prostředků, jakých by podle vlastních předpisů musil užiti při vyřizování podobné žádosti vlastních úřadů nebo účastníků.

2. Užiti donucovacích prostředků přípustných v území dožádaného státu je vyloučeno, pokud žádající stát na obdobnou žádost by nebyl s to, aby užil donucovacího prostředku stejného druhu.

3. Žádající úřad dlužno na jeho přání vyrozuměti o čase a místě jednání, jež má býti na žádost provedeno. Zúčastnění jsou oprávněni dáti se při jednání dle všeobecných předpisů platných v dožádaném státě zastupovati nebo se ho osobně zúčastniti.

Článek 9.

Za vyřízení návrhů doručovacích a jiných žádostí nesmí se vybíratí žádné poplatky neb náhrady výloh; výjimky jsou pouze, s výhradou jinaké dohody, náhrady vyplacené osobám převzvědným nebo znalecům a výlohy vzniklé spolupůsobením výkoného orgánu v případě čl. 6., odst. 2.

Článek 10.

Pro právní pomoc v řízení vymáhacím užije se ustanovení této smlouvy, pokud není v čl. 11 až 13 nařízeno něco odlišného.

Článek 11.

1. Nenaříkatelná opatření (rozhodnutí, usnesení, nařízení) v daňových věcech dlužao na návrh, který podá nejvyšší finanční správní úřad jednoho státu stejnému úřadu druhého státu, bezplatně uznati a vykonati. Uznání musí býti výslovně vyřčeno.

2. Opatření zmíněná v odstavci 1. vykonají se

wane będą bez wysłuchania osób zainteresowanych, na zasadzie przepisów ustawowych Państwa, na obszarze którego czynność ma być wykonana.

3. Do wniosku o wykonanie właściwa władza Państwa wzywającego dołączy potwierdzenie prawomocności zarządzenia; właściwość tej władzy zaś świadczy Naczelna Władza Skarbowa Państwa wzywającego.

Artykuł 12.

Na podstawie wykonalnych, aczkolwiek jeszcze nieprawomocnych zarządzeń, można żądać tymczasowego zabezpieczenia przez zajęcie, o ile chodzi o obywateli Państwa wzywającego. Osoba zainteresowana może spowodować uchYLENIE zajęcia, jeśli da zabezpieczenie, którego rodzaj i wysokość mają być określone we wniosku Państwa wzywającego.

Artykuł 13.

Wnioskowi o pewien oznaczony sposób wykonania albo zabezpieczenia należy zadość uczynić, o ile ten sposób wykonania albo zabezpieczenia jest dopuszczalny według prawa Państwa wzywającego i Państwa wezwanego. Pozatem o sposobie wykonania albo rodzaju zabezpieczenia rozstrzygają przepisy Państwa wezwanego.

Artykuł 14.

1. Pomoc urzędowa i prawna nie będzie udzieloną przeciw obywatelom Państwa wezwanego, którzy mają miejsce zamieszkania lub stały pobyt na obszarze tegoż Państwa. To postanowienie nie obowiązuje co do pomocy urzędowej i prawnej w celu zrealizowania pretensyj podatkowych, powstałych w czasie, kiedy zobowiązany był obywatelem Państwa wzywającego.

2. Pomocy urzędowej i prawnej można odmówić, jeżeli Państwo wezwane uważa, że jej udzielenie może naruszyć jego prawa zwierzchnicze lub bezpieczeństwo, albo też utrudnić ściąganie jego własnych bądź już płynnych bądź wprawdzie jeszcze niepłynnych, ale już powstałych pretensyj podatkowych.

3. Państwo wezwane może odmówić wnioskiem, na podstawie których na jego obszarze od osób, w sprawie w charakterze płatnika niezainteresowanych, mają być zebrane dopuszczalne wywiady, wiadomości i opinie, jeżeli Państwo wzywające wedle swych własnych przepisów ustawowych nie byłoby uprawnione do zbierania takich wywiadów, wiadomości lub opinii. Powyższe odnosi się także do wniosków o wyjawienie okoliczności faktycznych lub stosunków prawnych, jeżeli wiadomość o tych okolicznościach lub stosunkach można uzyskać tylko w razie istnienia obowiązku do udzielenia wywiadów, wiadomości lub opinii, którego atoli brak na obszarze Państwa wezwanego. To samo stosuje się również do innych wniosków, o ileby im można uczynić zadość tylko przy naruszeniu tajemnicy zawodowej.

bez slyšení zúčastněných dle zákonodárství státu, v němž výkon se provádí.

3. K žádosti o výkon dlužno připojití prohlášení příslušného úřadu žádajícího státu, že opatření není již nařikatelným; příslušnost tohoto úřadu osvědčí nejvyšší finanční správní úřad žádajícího státu.

Článek 12.

Na základě proveditelných opatření, jež nestala se ještě nenařikatelnými, může být proti příslušníkům žádajícího státu požadováno prozatímní zajištění zájmem. Postižený jest oprávněn přivodití zrušení zájmu poskytnutím jistoty, jejíž způsob a výše musí být stanovena v žádosti.

Článek 13.

Žádosti o určitý způsob výkonu neb zajištění jest vyhovětí, pokud je tento způsob výkonu nebo zajištění přípustným dle práva státu žádajícího i dožádaného. Jinak řídí se způsob a provedení výkonu nebo zajištění právem dožádaného státu.

Článek 14.

1. Úřední a právní pomoc neposkytuje se proti příslušníkům dožádaného státu, kteří mají své bydliště neb se trvale zdržují v území tohoto státu. Toto ustanovení nepatří co do úřední a právní pomoci k uplatnění daňových nároků, které proti poplatníkovi povstaly v době, kdy byl příslušníkem státu žádajícího.

2. Úřední a právní pomoc může být odmítnuta, domnívá-li se stát, který o poskytnutí pomoci byl dožádán, že by jí byla ohrožena jeho výsostná práva neb jeho bezpečnost, nebo že by bylo zříženo vybírání jeho vlastních splatných nebo třeba ještě nesplatných, ale již vzniklých daňových nároků.

3. Žádosti, dle nichž mají být opatřeny v oblasti dožádaného státu přípustné výpovědi, oznámení nebo dobrozdání osob, které nejsou zúčastněny jako poplatníci, mohou být zamítnuty, pokud žádající stát není dle svého vlastního zákonodárství s to, aby žádal obdobné výpovědi, oznámení nebo dobrozdání. Totéž platí o žádostech, domáhajících se sdělení skutečných poměrů nebo právních vztahů, pokud znalost těchto poměrů nebo vztahů jest získána jen na základě povinnosti k podání zprávy, oznámení nebo dobrozdání, které v území dožádaného státu neexistují, jakož i o jiných dožádáních, pokud by jim mohlo být vyhověno jen porušením obchodního, provozního nebo živnostenského tajemství.

Artykuł 15.

1. W przypadku całkowitego lub częściowego uwzględnienia wniosku winna Władza wezwana bezzwłocznie zawiadomić władzę wzywającą o sposobie załatwienia wniosku.

2. W razie nieuwzględnienia wniosku winna władza wezwana zawiadomić o tem bezzwłocznie władzę wzywającą, podając powody odmowy, oraz inne, ewentualnie ujawnione okoliczności, mające istotne znaczenie dla dalszego prowadzenia sprawy.

Artykuł 16.

Do zapytań, wywiadów, doniesień i opinii, jako też innych zawiadomień, które Strony umawiające się otrzymują w drodze pomocy prawnej, mają zastosowanie ustawowe przepisy każdej ze Stron, dotyczące zachowania tajemnicy urzędowej.

III. Postanowienia końcowe.

Artykuł 17.

1. Kwoty pieniężne, które mają być ściągnięte, będą wyrażane w walucie Państwa wezwanego.

2. Kwoty ściągnięte wpłacać będzie Państwo Polskie do Banku Polskiego w Warszawie, zaś Państwo Czechosłowackie do „Poštovního šekového úřadu“ w Pradze, przyczem należy dokładnie oznaczyć sprawę, której wpłata dotyczy.

Artykuł 18.

1. Celem ułatwienia sprawdzenia wzajemności pod względem materialnym co do pomocy prawnej, Strony umawiające się wymieniają zestawienia, obejmujące te uprawnienia władz skarbowych, co do których przyjąć można, że pokrywają się według zasad prawnych, obowiązujących w Polsce i w Czechosłowacji odnośnie do wniosków o pomoc prawną. Zestawienia te winny przedewszystkiem zawierać wskazówki:

a) co do wywiadów, wiadomości, opinii i środków dowodowych, których można żądać od płatnika lub osób trzecich;

b) co do środków przymusowych, sposobu zabezpieczenia i wykonania, — które są dopuszczalne w odniesieniu do płatników i osób trzecich.

2. Dopóki zestawienia nie zostaną wymienione i przez obydwie Strony uznane, należy dołączać do każdego wniosku o pomoc prawną zaświadczenie Władzy Skarbowej II instancji Państwa wzywającego, stwierdzające z urzędu, że Państwo wzywające na zasadzie swoich ustaw uczyniłoby zadość podobnemu wnioskowi.

Článek 15.

1. Vyhoví-li se žádosti zcela nebo částečně, je dožadáný úřad povinen ihned vrozuměti úřad žadající o způsob vyřízení,

2. Pokud se této žádosti nevyhoví, oznámí to dožadáný úřad neprodleně žadajícímu úřadu s udáním důvodů a jinak případně na jeho výslych okolností, jež jsou důležité pro další sledování věci.

Článek 16.

Pro dotazy, výpovědi, oznámení a dobrozdání i pro jiná sdělení, která docházejí některému státu právní pomocí, platí zákonné předpisy tohoto státu o úřední mlčelivosti a zachovávání tajnosti.

III. Ustanovení konečná.

Článek 17.

1. Částky peněžní, které mají být vybrány, budou uvedeny ve valutě státu dožadáného.

2. Vybrané částky zaplatí stát polský u „Banku Polskiego“ ve Varšavě, stát československý u poštovního šekového úřadu v Praze, při čemž dlužno přesně označiti předmět, kterého se platba týká.

Článek 18.

1. Aby si usnadnily přezkoušení věcné vzájemnosti pro poskytování právní pomoci, smluvní strany vymění si přehledy o pravomoci finančních úřadů, o kterých se smí předpokládati shoda co do právních zásad polského a československého práva při požádáních o právní pomoc. Přehledy mají zvláště dáti vysvětlení

a) o výpovědích, oznámeních, dobrozdáních a průkazních prostředcích, které mohou být požadovány od poplatníků nebo od třetích osob,

b) o donucovacích prostředcích, o zajišťovacích a vykonávacích opatřeních, přípustných vůči poplatníkům nebo třetím osobám.

2. Dokud nejsou přehledy vyměněny a oběma stranami uznány, dlužno připojit k jednotlivé žádosti o právní pomoc osvědčení finančních úřadů druhé stolice žadajícího státu, které úředně zjišťuje, že obdobné žádosti dle práva žadajícího státu bude vyhověno.

Artykuł 19.

W zasadzie nie można żądać przesyłania aktów. W wypadkach wyjątkowych Naczelne Władze Skarbowe porozumią się między sobą; jednakże wnioski o udzielenie aktu należy ograniczyć do przypadków, w których ważne interesy Państwa wzywającego tego koniecznie wymagają. Każda jednak Strona może do swoich wniosków dołączać własne akty, potrzebne do wykonania wniosku.

Artykuł 20.

Jeżeli według przepisów Państwa wezwanego zachodzą warunki do umorzenia postępowania z powodu nieściągalności podatku, to władza wezwana zwraca wniosek władzy wzywającej, dołączając do aktu zaświadczenie o tem, że te warunki zachodzą, oraz inne dokumenty, jakie w tej sprawie posiada.

Artykuł 21.

O ileby co do stosowania względnie wykładni tej umowy w poszczególnym przypadku powstały wątpliwości, tudzież o ileby w poszczególnym przypadku postanowienia niniejszej umowy nie wystarczały do załatwienia sprawy, Ministrowie Skarbu Państw umawiających się porozumią się celem załatwienia sprawy w myśl zasad słuszności.

Artykuł 22.

1. Umowa niniejsza będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w najbliższym czasie w Pradze. Umowa wchodzi w życie piętnastego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych.

2. Każda ze Stron umawiających się może wyświadczyć tę umowę najpóźniej na 6 miesięcy przed upływem roku kalendarzowego, w którym to wypadku traci umowa swą moc obowiązującą z upływem tegoż roku kalendarzowego.

3. Umowa niniejsza została sporządzona w dwóch jednobrzmiących oryginałach, a to każdy w języku polskim i czeskosłowackim; oba teksty są autentyczne.

Na dowód czego podpisali wymienieni wyżej pełnomocnicy tę umowę i zaopatrzyli ją swymi pieczęciami.

Dan w Warszawie, dnia 23 kwietnia 1925 r.

Za Rzeczpospolitą Polską:
Dr. Karol Birgfellner m. p.
L. S.

Za Republikę Czechosłowacką:
Dr. Bohumil Vlasák m. p.
L. S.

Článek 19.

Zásadně nemůže býti vyžadováno zaslání spisů. K výjimkám jest zapotřebí dohody obou nejvyšších finančně-správních úřadů; žádati má se však o zaslání spisů jen tehdy, když tohoto vyžadují nutkavé zájmy žádajícího státu. Nedočteno zůstává právo každého státu přiložiti ke své žádosti vlastní spisy, jež mají prospěti provedení žádosti.

Článek 20.

Jsou-li dány podmínky odpisu daně pro nedobytnost dle předpisu dožádaného státu, vrátí dožádaný úřad žádost úřadu žádajícímu, připoje k ní osvědčení, že tyto předpoklady jsou dány, s doložkami, které o tom jsou po ruce.

Článek 21.

Pokud by používání této smlouvy nebo její výklad v jednotlivých případech narážel na pochybnosti, pokud by dále v jednotlivých případech ustanovení této smlouvy nedostačovala ku vyřízení věci, dorozumí se finanční ministři smluvních států o rozřešení věci způsobem co nejspravedlivějším.

Článek 22.

1. Smlouva tato bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Praze. Nabude působnosti patnáctý den po výměně ratifikačních listin.

2. Každá ze smluvních stran může tuto smlouvu vypovědět nejpozději šest měsíců před uplynutím kalendářního roku, v kterémž případě smlouva pozbývá působnosti koncem téhož kalendářního roku.

3. Tato smlouva byla vyhotovena ve dvou stejnopisech, a to každý v jazyku polském i československém; obojí znění jest autentické.

Tomu na svědomí podepsali shora jmenovaní zmocněnci tuto smlouvu a opatřili ji svými pečeti.

Dáno ve Varšavě, dne 23. dubna 1925.

Za republiku Polskou:
Dr. Karol Birgfellner, v. r.
L. S.

Za republiku Československou:
Dr. Bohumil Vlasák, v. r.
L. S.

Zaznajomiwszy się z powyższą umową, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 15 września 1925 r.

L. S.

(—) S. Wojciechowski

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej

Prezes Rady Ministrów:

(—) W. Grabski

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) Al. Skrzyński